

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΟΥΛΗΣ 1 (Β' ΟΡΟΦΟΣ)

ΤΗΛΕΦΩΝ.: ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 24.263 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 28.063

ΣΗΜΕΙΩΣΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΝΤΑΜΠΙΚ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

Ένας υποψήφιος επιστήμων που δεν κατάφερε να περάσει τις εξεταστικές του Πανεπιστημίου μας λέει, σε κάποια εφημερίδα, τον πόνο του: —Με τί μου έγραψαν, γράφει, —θα γυρίσω στο χωριό!... Κι' αν γυρίσω, τί θα κάνω εκεί;... Να πιάσω, μου λένε, την κόπια και το άροτρο... 'Αλλά, μπορώ, τώρα πιά;... 'Ο Όμηρος και ο Θουκυδίδης μ' έκαναν α...νο για κάθε χειρωνακτική δουλειά. Τά δάχτυλά μου μονάχα τόν κοντυλοφόρο είναι ικανά να δουλέψουν... Και στο κάτω-κάτω, —τί θέλετε να δω;—Την στήλη του σπιτιού μου;... 'Ο πατέρας μου έχει δολοφόνο ένα άμπέλι και το δουλεύει μοναχός του.

Θρηνη, λοιπόν, ο φτωχός νέος της μοίρα του...

'Αλλά ποιάς τόν προσέχει;... 'Ιδίως εκείνος που άφειλε να τόν προσέξει και να διδάχθῃ από τόν πάτέρα του, —τό Κράτος, — είναι θεόμισος... δεν έχει αιδία, ούτε καλ ψυχή, ούτε καλ καρδιά. Τό μόνο που έχει είναι χείρα, —χερσούλες για ν' άρπάξῃ.

Και όμως πρέπει να υπάρχει κάποιος δεισιδύμος γι' αυτή τη δυστυχία, —για τη δυστυχία τών νέων που αποτελούν τό κλέονισμα της παραγωγής τών κλασσικών γυμνασίων... καθώς και εκείνων που αποτελούν τό κλέονισμα της παραγωγής τών πανεπιστημίων. Κάποιος πρέπει να συγκινηθῃ άν όχι από τη δυστυχία τών άτόμων, τουλάχιστον άπ' την κακομοιριά όλου τού έθνους μας.

Σ' όλες τις κοινωνίες ο άκατομαρτισμός, δηλαδή η συστηματική φτώχεια χτυπάει τά κατώτερα στρώματα. Μόνον στην 'Ελλάδα άποφέρει τόσο πολύ άπ' αυτόν και η μεσαία τάξη και ιδίως τά πνευματικά επαγγέλματα. 'Υπάρχουν πραγματικά εκατοντάδες 'Ελληνες γιατροί, δικηγόροι, λογιστάι, δασκαλοί, φιλόλογοι, θεολόγοι, χημικοί που πεινούνε, ή που άν έστις'οντο μονάχα στις άπολαυές της δουλειάς τους θάπρεπε να πεινούνε. Και κάθε χρόνο ο άριθμός αυτός τών πνευματικών προλεταρίων μεγαλώνει γιατί μεγαλώνει και τό εντάμιγμα που κάνουν γυμνάσια και πανεπιστήμια.

Θά μου πῆσε: τί να γίνει;... Είμαστε φτωχότατοι. — Ναι, —μα άφαιρώς επειδή είμαστε φτωχοί, πρέπει να μην άφαιρώμε τά πράγματα να τραβούν μοιραία τό δρόμο τους. 'Η κρίσις που δέχεται τό πνευματικά επαγγέλματα δεν ύπολογεται άπολύτως καλὰ πράγματα για τό μέλλον αυτού του τόπου. Άλλωστε τούς καρπούς της τούς βλέπουμε άπό τόφα. 'Η μεσαία τάξη που είναι ο άξον κάθε άσιακής κοινωνίας είναι, στον τόπο μας, άρρωστη και ή άρρωστία της εκδηλώνεται σ' όλες τις μορφές της ζωής μας, μα προπάντων στην πολιτική.

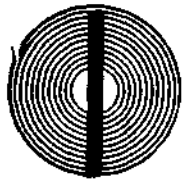
'Ενα έπιτακτικό και άναπόφευκτο καθήκον επιβάλλεται λοιπόν σήμερα στο Κράτος μας:

Νά ρυθμίση την παραγωγή τού ανθρώπινου ύλικού που θά βγάλουν τά γυμνάσια και τά Πανεπιστήμια αυτού τού τόπου, σύμφωνα με τās άνάγκας του. Νά βάλῃ ένα τέλος στο εντάμιγμα τών εγκειμένων που πλημμυρίζει την ελληνική πιάτσα άπό γραφτάδες και θεσιθές. —Και για να μη γίνονται άδικίες στην έπιλογή για τό κάθε επάγγελμα, να εφαρμοσθῃ τό σύστημα της φασιστολογικής έπιλογής στο κατώφλι τών γυμνασίων και τών Πανεπιστημίων. Νά εξετάζονται δηλαδή ο υποψήφιοι για κάθε επάγγελμα με τά θανασιωτικά μέσα που διαθέτει ή ψυχρομετρική επιστήμη άν έχουν ή όχι τά προσόντα για τό επάγγελμα αυτό. Και να προτιμούνται όσοι τά έχουν σε μεγαλύτερο βαθμό.

'Αλλά τί κάθονται και λέω... 'Ολα αυτά είναι άραία όνειρα. 'Αλλά δεν βρέθηκε άκόμα ο 'Ηρώλης που θά τά εφαρμοσθῃ στην 'Ελλάδα.

ΣΤΕΦ. ΧΑΡΜΙΔΗΣ

ΠΩΛ ΛΑΝΤΟΡΜΥ ΠΕΡΙ ΜΟΤΣΑΡΤ

ΣΑΜΕ χτές άκόμα δε γνωρίζανε παρά τό θρόλο του Μότσαρτ, πότερο τό μυθιστόρημα της ζωής του παρά την πραγματικότητα της δόξα του περιβάλλοντός του. Τόνε βλέπανε μέσα από ένα σύννεφο ποιήσης. Και τόνε θεωρούσαν ως ένα έξαιρητικό δαιμόνιο που έχε άντλήσει τό πάν άπό μέσα του, χωρίς σχεδόν τίποτα να δανειστεί από την παράδοση ή από τούς συγχρόνους του και πούγε δημιουργήσει έκ τού μη δ εν ος ένα καινούριο σύμπαν.

'Αρχίζουν να νάσκηκάνουνε την αυλαία και να σκοπεύουνε την αλήθεια —ένα μέρος από τη σκοτεινή αλήθεια—. Βλέπουνε τη συγκινητική μετριότητα τών πρώτων χρόνων τού Μότσαρτ στο Σάλτσμπουργκ, στη τεχνολογική μικρή πολιτεία που κυβερνούσε ο πρίγκηψ — άρχιεπίσκοπος, ο λεγόμενος της 'Αγίας 'Εδρας και πρωθυεράρχης της Γερμανίας. Πολιτεία νεκρή. Μεγάλο άρχοντολόι φτωχό, τεμπέλικό, άγέφυγο. Μικρό άρχοντολόι όλο τσιριμόνιες. Και δώ και κεί, ούτε στάλα από πνευματική καλλιέργεια. Φθόνοι, ραδιουργίες, φλυαρίες. Μπουρζουαζία άγρόταστη. Λακέδες άμέτρητοι. Περιβάλλο ταπεινό και περιορισμένο. Κι αυτός ο άνυπόφορος άρχιεπίσκοπος, ο 'Ιερώνυμος Κολλερόντο, θυμώδης, βίαιος, άξεστος, που περνούσε τό Μότσαρτ για ήλιθιο!

'Εκεί είχε εγκατασταθεί από νέος δεκοτάο χρόνων, ο πατέρας τού Μότσαρτ, ο Λεοπόλδος, γεννημένος στη Ζουαβία. Αυτόν τόν πατέρα, τη γυναίκα του και τά δυό του παιδιά μας τούς παρουσίασανε πάντα σε μίαν εικόνα άπλοϊκά έξωραϊμένη, στολισμένους με όλες τις άρετές. Πρέπει να τά ξεγάσουμε αυτά.

'Ο Λεοπόλδος ήταν άνθρωπος στενόμυαλος, γεμάτος προληψίες, πεισματάρης, εγωιστής, φθονρός. Οι λίγες χάρες της καρδιάς του σταθιχαν άγνοες, γιατί ή νοημοσύνη έλειπε. 'Ο Λεοπόλδος κατέχει μίαν άναμφισβήτητη μουσική γνώση κι άφιερώθηκε με μεγάλη μεθοδικότητα στο έργο πώς να γώσει όλη τη μάθησή του στο κεφάλι τού γιού του. Παρά λίγο να πιείε τη μεγαλοφυία στριμώνοντάς την άπό παντού με ήλιθιους κανόνες. Χωρίς κι αυτός να τό καταλάβει, έξάσκησε πάνω στο Μικρό Βόλφγκαγκ μίαν άληθινή τυραννία κ' έκμεταλλεύθηκε τά θαυμαστά δώρα του με μιά τυφλή άγριότητα, «κλέφτοντάς του τά παιδικά του χρόνια και μαραινόντάς του τό σώμα», καταστρέφοντάς του για πάντα την ύγεια. Τό ελαφρυντικό του είναι πώς δεν καταλάβαινε τί έκανε. Νόμιζε πως αυτό εΐτανε τό γρέος του. Πίστευε πως είχε εϋθύνη μπροστά στο Θεό για τις προόδους τού γιού του. Είναι τούλάχιστο πρὸς τιμή του πως είχε πίστη στη θαυμαστή μοίρα τού Βόλφγκαγκ.

'Η μητέρα, δλο άπλόητα. Καλή νοικοκυρά και τίποτα παραπάνω, αλλά εϋθυμη και γλυκειά, με θάρρος κι άντοχη στις κακοτυχίες, με φαντασία γελαστή και με πνεύμα άρκετά ζωηρό. 'Από αυτήν ο Βόλφγκαγκ είχε κληρονομήσει μερικά από τά πιο χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ήθικής φύσης του.

'Όσο για τη Νάννερλ, την άδερφή τού Μότσαρτ (τό άληθινό

της όνομα εΐτανε Μαριάνα), αυτή στάθηκε στην αρχή μιά έξαιρητική συντροφισσα για τό νεαρό Βόλφγκαγκ, που την άγαπούσε τρυφερά. Μα άργότερα έπαίξε τόν πιο δυσάρεστο ρόλο στη φιλονεικία μεταξύ τού Μότσαρτ και τού πατέρα του, όταν ο πρώτος παντρεύτηκε την Κωσταντία. Φαρμάκωσε όσο μπόρεσε τά πράματα, έρεθισμένη από τη ζήλια της κι από τό λυσσασμένο μίσος της για την άμοιρη κοπέλα. 'Ο Βόλφγκαγκ πήρε φυσικά τό μέρος της γυναίκας του και μιά άβυσσο άνοιξε ανάμεσα τό άδερφού και της άδερφής. 'Υστερα από τό θάνατο τού Λεοπόλδου, ή κληρονομιά τού πατέρα έδωσε άφορμή σε μιά μανιασμένη φιλονεικία, και ή Μαριάνα άπόδειξε πάλι τόν έλεεινό χαρακτήρα της.

'Ο Μότσαρτ

Ο Βόλφγκαγκ εΐταν ο καλύτερος άπ' όλους, βαθιά άγαθός και φιλέσπλαγχνος. Μόνον πούγε λίγο άκονισμένη τη γλώσσα του (έλάττωμα κοινό τών οικονόμων), κι αυτό έκαμε συχνά να τόνε νομίσουνε κακό. Μα εΐταν άνίκανος για σκέψη άληθινά κακή. 'Ενιωθε μίαν έξαιρητική άνάγκη από στοργή. Παιδί άκόμα, άφοσιωνόταν άμέσως στα πρόσωπα που τού φανερώνανε φιλία. Στάθηκε πιστός μέχρι τέλους στους φίλους του, πολλές φορές με ζημία του. 'Όταν εΐτανε μικρός, δέκα φορές τη μέρα ρωτούσε άν τόν άγαπούσαν, κι άν λάγαινε να τού άπαντήσουν όχι, τά δάκρυα άνεβάνανε στα μάτια του. Στάθηκε τέλειος γιός, σχεδόν ύπερβολικά ύπάκουος. 'Υστερα από τόν καλό Θεό έργεται ο μπαμπάς, έγραψε στα 1778, σε ήλικία είκοσιδυό χρόνων. Μονάχα στα είκοσιπέντε του χειραφετήθηκε άπ' αυτή την κηδεμονία για να παντρευτεί. 'Ο πατέρας του δεν τού τό συγώρησε καθόλου.

Τάτέλειωτα ταξίδια που έκαμε ο Μότσαρτ παιδί μες στην Εύρωπή δεν τού άποφέρανε μονάχα έπαινήσεις και μερικές οδηγίες άρρώστες. 'Εβγαλε άπ' αυτά κάθε λογής μάθημα. 'Εθρεψε άγάλη-άγάλη την τέχνη του άπ' όλα τά παραδείγματα που τού προσφέρουνταν. 'Η μουσική του δεν τούπρεσε έτοιμη μέσα στο κεφάλι. Μάζεψε δεξιά και ζερβά τά στοιχεία που τό δαιμόνιο του συνδύασε. Είχε μίαν καταπληκτική άφομοιωτική δύναμη. 'Μπορεί να μιμηθεί τά πάντα», έγραψε ο πατέρας του. 'Υπάρχει, εϋτυχώς, ένας τρόπος μίμησης που είναι δημιουργία. 'Εξη χρόνων, έγραψε τό πρώτο μενούετο του πάνω σ' ένα άνούσιο πρότυπο τού πατέρα του, και ή μίμηση του αυτή έχει κι όλα μιά γοητευτική μουσικότητα. 'Ας μην ύπερβάλλουμε ώστόσο την πρωϊμότητα αυτού τού παιδιού, που

είναι άξιοθαύμαστο έτσι που όπῆρξε: έψαξε στην αρχή οι πρώτες του γραμμένες συνθέσεις, όπου θάθελε κανείς να θαυμάσει την άψογη ακρίβεια, διορθώθηκαν και σουλουπωθηκαν από τό Λεοπόλδο, μάστορη άλάνθαστο στη μουσική όρθογραφία.

Δεκαπέντε χρόνων, ο Μότσαρτ εΐταν έρωτεμένος —κάποια Θηρεσία Μπαρίζάνι—. Εΐταν άρρωγς ή πρώτη φορά. 'Ο Μότσαρτ έρωτεμένος! 'Ετσι εΐτανε σ' όλη του τη ζωή και με τις πιο διαφορετικές γυναικές και με τόν πιο φλογερό και συνάμα ρεμβασιτικό τρόπο, σε γαδάρικο παιδί, άνακατώνοντας στα γάδια του γίλια παγινίδια και γίλια γωρατά, φιλήδονος, γαδούσης και γαμένος μέσα στο ιδανικό, και συνάμα χωρίς καμία καταχτητική ικανότητα! Δεν ήξερε να συγκρατηθεί. Διδότανε πολύ. 'Απράγος και συνεπώς καθόλου Ντόν Ζουάν. Μάλλον Χερουβείμ, — αλλά Χερουβείμ άσκημο και δίγως γάρη! 'Ιδού τί θά θέλαμε να σβήσουμε από τη φαντασία μας!... 'Ενα Χερουβείμ! Κι όμως δημιούργησε ένα Ντόν Ζουάν, που ίσως γυναικοφέρνει λίγο, μα πούγει τόνους από ένα μεγαλειό, μίαν περφοάνεια και μιά δύναμη σχεδόν διαβολική. Μυστήριο της συνόπαξης τού δαιμόνιου και τού άνθρώπου και της ικανότητας τού ένός να ξεπερνά άπερίοριστα τόν άλλο.

Οι πρώτοι του έρωτες δεν είχανε καμιά συνέπεια. Στά είκοσι χρόνια του, ο πρώτος σοβαρός δεσιμός. 'Ερωτεύεται την 'Αλοΰζια Βέμπερ, γαριτωμένη τραγουδίστρα δεκαπέντε χρόνων, και θέλει να την παντρευτεί. Βρίσκεται τότε στο Μάναϊμ με τη μητέρα του. 'Ανακοινώνει τό σχέδιό του στον πατέρα του. 'Ο Λεοπόλδος τού άποκρίνεται σ' αυτό τόν τόν τόν τόσο κονηρά τρυφερό: «'Αλίμονο! παιδί μου, που εΐναι οι άμορφες κείνες μέρες όπότε, τό βράδυ πρί να κοιμηθείς, άνέβαινες πάνω στα γόνατά μου για να μου πεις τό τραγουδάκι σου; Με φίλοσες τότε στην άκρη της μητῆς, λέγοντάς μου πως όταν θά γεννούσα θά μ' έπειρωνες κοντά σου και θά μ' εΐγες προσεγτικά φυλαγμένο σ' ένα κουτί κι από πάνω μιά γυάλινη καμπάνα για να μη με φτάνει ή σκόνη... 'Εξαρτάται από σενα να αποφασίσεις άν θέλεις να διαβείς τόν κόσμο όταν τόν πρώτο τυγόντα μουσικό, ή άν θέλεις... 'Ενας βιαστικός γάμος θά σ' έριγνε στη δυστυχία». 'Ο Βόλφγκαγκ, με τη καρδιά φουσκωμένη, ύποτάζεται. Γραμμυ γιζ τό Παρίσι. 'Εκεί κάθε λογής άπογοητεύσεις και μιά μεγάλη θλίψη τόν προσμένουνε. 'Ο Γκριμ, που τόν είχε άλλοτε προστατέψει, δεν ένδιαφέρεται πιά γι' αυτόν. Δεν είναι πιά ένα παιδί—θαύμα, ένα «περίεργο ζώο», που είναι εύκολο και ευχάριστο να τού προσετοιμάσεις την έπιτυχία. Εΐναι: ένα παληκάρι άδέξιο, δειλό, άλαφροϊσκίωτο, ένας φαντασιοκόπος που δεν καταλαβαίνει τίποτα άπό δουλειές. 'Ο Γκριμ ξεφορτώνεται αυτόν τόν μελά, και πάλι σ' αυτά, ή μητέρα τού Μότσαρτ πεθαίνει ύστερα από λιγυήμερη άρρώστεια. Σκληρή δοκιμασία για τό νεαρό Μότσαρτ, που βρίσκεται μονάχος στο Παρίσι, μακριά από τούς δικούς του. Σαναπαίρνει τό δρόμο τού Σάλτσμπουργκ. Στο Μόναχο, άνταμώνει την 'Αλοΰζια, που τραγουδούσε στο θέατρο. Τού κάνει μίαν παγωμένη ύποδοχή. Εΐναι γιατί τώρα γνωιάζεται πολύ λιγώτερο νάρεσει στο νεαρό συν-

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΩΛ ΛΑΝΤΟΡΜΥ: *Περί Μότσαρτ*

ΜΤΕΛΙΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ: *Τό 10ον Συνέδριον 'Ιστορίας της 'Ιατρικής*

ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΩΝΑΡΗ: *'Ο Μαιμόδ (Διήγησις)*

ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑ: *'Η κληρονομιά (Διήγημα)*

ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΟΗ: *'Η «Τριασύνη» τού Παλαμδ (Ποίημα)*

ΛΕΩΝΙΔΑ ΠΑΥΛΙΔΗ: *'Εναγόνιοι (Ποίημα)*

Θ. ΒΑΙΖΙΩΤΗ: *'Ερρικός 'Ιψον*

ΙΒΑΝ ΜΙΟΥΝΙΝ: *Βέρα (Διήγησις)*

Γ. Ν. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΥ: *Σπήλιος Πασαγιάννης (Μελέτη-συνέχεια)*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΛΑΛΟΥΝΗ: *'Η Μουσική έδδομάς*

ΤΕΛΟΥ ΑΓΡΑ: *'Η κριτική τού βιβλίου*

θέτη' δεν έχει πιά την άνάγκη του για να πάει μπροστά στον κόσμο τού θεάτρου' είναι φτασμένη σχεδόν. Πώς θά της έρχότανε στο μυαλό να παντρευτεί αυτό τό σαγλό Μότσαρτ, που δεν κερδίζει μίαν πεντάρα κι όλο χρεώνεται;

Καινούριο μαγαίρι στην καρδιά. Μερικά χρόνια άργότερα, ο Μότσαρτ θά παντρευτεί την άδερφή της 'Αλοΰζιας, την Κωσταντία. Γάμος με τό στασιό. 'Η πεθερά, έπωφελομένη από κάποια προτίμηση που έδειξε ίσως στο κορίτσι με τρόπο λίγο ζωηρό, έβαλε τόν άπλοϊκό Βόλφγκαγκ να υπογράψει αυτό τό παράδοξο γαρτί: «'Αναλαβαίνω την ύποχρέωση να παντρευτώ τη θεοποινίδα Κωσταντία Βέμπερ μέσα σε τρία χρόνια από σήμερα» και στην περίπτωση, την τόσο άπίθανη, που θάλλαξα γνώμη, θάγα την ύποχρέωση να πληρώνω κάθε τρία χρόνια 300 φλορινά». Πολύ λίγο εξυμνωμένο τό περιβάλλο τού Βέμπερ. 'Η κριση Βέμπερ νοίκιαζε έπιπλωμένα δωμάτια και φαίνεται πως τό θλιβερό αυτό επάγγελμα της είχε μεταδώσει όλες τις άσκήμιες του. 'Ο Μότσαρτ περνούσε ώρες όλόκληρες μέσα στην κουζίνα άκούοντας τις άτέλειωτες φλυαρίες της και τά κουτσομπολιά της.

Πάντα ή διπλή αυτή όμη του ανθρώπου. Πλάϊ στο «θείκό Μότσαρτ», όπως ύπήρξε πραγματι ο μουσικός, ένα πεσό πλάσμα, στενόμυαλο, κοντόφωρο, που διασκέδαζε —τό βλέπουμε κι από την άλληλογραφία του— με τά πιο άνούσια κι άξέστα γωρατά. Κι από τόλλο μέρος, τό δνειρό του, όνειρο ένδς καλλιτέχνη που ζει σ' ένα είδος μισονάρκης, με μεγάλους στοχασμούς ή τουλάχιστο με μεγάλα πάθη, με ψυχικό βάθος και μάλιστα, άν θέλετε, με κάτι δαιμονικό. Συλλογιστείτε τη σκηνή τού άγάλματος στον Ντόν Ζουάν, ή την καταπληκτική *Ο φ τ α σ ι α* για πιάνο σε ο *Φ* έλασον. 'Η μουσική τού Μότσαρτ μοιάζει σκιωμένη, σε κάποιες στιγμές, από τούς πιο τραγικούς ένους, από τις πιο σπαρωγτικές έννοιες. Μας τόνε ζωγραφίζουν σαν άνθρωπο πάντα γαρούμενο, πάντα γελαστό, πάντα κοροϊευτικό, που διασκεδάει τόν εαυτό του και τούς άλλους, άκόμα και μέσα στις χειρότερες κακοτυχίες.

Γραφεία: Βουλής 1
Υπεύθυνος συντάκτης Β. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Υπεύθυνος Τυπογραφείου ΝΙΚ. ΓΑΒΑΛΑΣ
Όδός Παράνυ, Καλλιθέα

Από μελέτη του κ. Ι. Καραβίδα, που κυκλοφορεί προσφύτως, με τον ανώτερο τίτλον, αποστομωμένον μερικώς αναφερόμενος σε άλλους:

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΙΣ
ΕΙΣ ΔΙΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΗΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ

Η παιδαγωγική και γενικότερον η παιδεία δεν διαφεύκουν τον κανόνα...

Οι τελευταίες στιγμές σταθμίζουσι σίγουρα τρωμερές. Ο Μόστσαρ προετοιμάσθηκε το θάνατον...

Η κριθεία είναι μία παραχρηστική ιστορία. Η Κωσταρία, άρρωστη, έπεσε να μείνει στο κρεβάτι...

Κοντάρια διά τή νέα φαρδιά παράδοξον, καθώς και Βουδία φανταζία και σπαστάς...

Ο Έμποροπραπτικός Οίκοσ 'Αλεξάνδρου Γ. Λιζών, Σταδίου 66, έντες βενεδοσείων 'Ατιόνων.

Παράδοξον κλισιαστικόν συλλογήν φασμαστικόν ως κα λικετάν μίσην διά τήν κων κα φέρον. Πρώτον ελεγομένης...

Κόστα, Ελα να ής τι ε φασμαστικόν πού είναι αυτό το διήγημα πού διαβάθη.

Και πού έφεςε, Κόστα, εάν το δικό μου δεν είναι πού ύψωσφο από το δικό σου;

Διήγημα, Κόστα, γιατί όλα τα βιβλία της 'Ελευθεροπόδας ελενοθεοουδισίας είναι το ένα καλύτερο από το άλλο.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ

Νίτος, ο οποίος —αναφερόμενος εις την παιδείαν των αρχαίων ελληνικών φιλοσοφικών δοξασίων— λέγειν...

Από τότε εις.
'Από το ραφι ή λαμπτήρα καθαρή φέγγει. Πάνω στους τοίχους...

Μέσα στο κρεβάτι πλάγιαζε ή Προκοπία. Το μικρό κορμί της ήτανε...

Αυτή ήταν τρεις μήνες πού δοκίλευσε στα σπτικά και δεν ήταν άμορφη. Είχε όμως καλό χρώμα...

Τότε παρήγγειλε της Προκοπίας πού είχε να της πη δυο κοφίνες κ' αυτό βέγγικε.

Μα πού άρχισαν να μουρμούριζον. 'Τι αυτές διά κούναται μαζί με μακροτά ανάμεσα στα λόγια της...

Το κορμί του, καθώς περπατάγε, μ' ένα βήμα τρεμουλιασκό, σαν βιαστικός...

Τρίτον — τάσσει ως εν τών κυριαζών μέσων προς επίτευξιν του γενικού σκοπού...

Είπα, διά να ένθουοισήθ ό σκοπός, είναι άπαραίτητον ή να είναι σαφές...

Πόσον όλιγον άντιληπτός είναι ό σκοπός της εκπαίδευσής παρ' ήμιν...

— Κόστα, Ελα να ής τι ε φασμαστικόν πού είναι αυτό το διήγημα πού διαβάθη.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ

Νίτος, ο οποίος —αναφερόμενος εις την παιδείαν των αρχαίων ελληνικών φιλοσοφικών δοξασίων— λέγειν...

Από τότε εις.
'Από το ραφι ή λαμπτήρα καθαρή φέγγει. Πάνω στους τοίχους...

Μέσα στο κρεβάτι πλάγιαζε ή Προκοπία. Το μικρό κορμί της ήτανε...

Αυτή ήταν τρεις μήνες πού δοκίλευσε στα σπτικά και δεν ήταν άμορφη. Είχε όμως καλό χρώμα...

Τότε παρήγγειλε της Προκοπίας πού είχε να της πη δυο κοφίνες κ' αυτό βέγγικε.

Μα πού άρχισαν να μουρμούριζον. 'Τι αυτές διά κούναται μαζί με μακροτά ανάμεσα στα λόγια της...

Το κορμί του, καθώς περπατάγε, μ' ένα βήμα τρεμουλιασκό, σαν βιαστικός...

Τρίτον — τάσσει ως εν τών κυριαζών μέσων προς επίτευξιν του γενικού σκοπού...

Είπα, διά να ένθουοισήθ ό σκοπός, είναι άπαραίτητον ή να είναι σαφές...

Πόσον όλιγον άντιληπτός είναι ό σκοπός της εκπαίδευσής παρ' ήμιν...

— Κόστα, Ελα να ής τι ε φασμαστικόν πού είναι αυτό το διήγημα πού διαβάθη.

Ο ΜΑΜΟΥΤ

ΜΑΜΟΥΤ γύρισε ναρλι στο σπίτι. Σάν περάσε μέσ' από το σαβάνοιο πορτάκι της παράγας...

Και τότε εις.
'Από το ραφι ή λαμπτήρα καθαρή φέγγει. Πάνω στους τοίχους...

Μέσα στο κρεβάτι πλάγιαζε ή Προκοπία. Το μικρό κορμί της ήτανε...

Αυτή ήταν τρεις μήνες πού δοκίλευσε στα σπτικά και δεν ήταν άμορφη. Είχε όμως καλό χρώμα...

Τότε παρήγγειλε της Προκοπίας πού είχε να της πη δυο κοφίνες κ' αυτό βέγγικε.

Μα πού άρχισαν να μουρμούριζον. 'Τι αυτές διά κούναται μαζί με μακροτά ανάμεσα στα λόγια της...

Το κορμί του, καθώς περπατάγε, μ' ένα βήμα τρεμουλιασκό, σαν βιαστικός...

Τρίτον — τάσσει ως εν τών κυριαζών μέσων προς επίτευξιν του γενικού σκοπού...

Είπα, διά να ένθουοισήθ ό σκοπός, είναι άπαραίτητον ή να είναι σαφές...

Πόσον όλιγον άντιληπτός είναι ό σκοπός της εκπαίδευσής παρ' ήμιν...

— Κόστα, Ελα να ής τι ε φασμαστικόν πού είναι αυτό το διήγημα πού διαβάθη.

ΤΟ Χ ΞΕΝΑΡΙΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΤΟ Χ Ξεναριον Διεθνους Ιστορίας της Ιατρικής εν Ισπανία...

ΕΙΣ ΤΟΥΤΟ συνετέλεσεν ή θήκη και οικονομική έπιρροή της κυβερνήσεως...

ΔΕΝ ΕΙΧΕ καρδιακό άνθρωπο μέ την άναστασιν ής Προκοπίας...

ΑΥΤΗ ΉΤΑΝ τρεις μήνες πού δοκίλευσε στα σπτικά και δεν ήταν άμορφη...

ΤΟΤΕ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ της Προκοπίας πού είχε να της πη δυο κοφίνες κ' αυτό βέγγικε...

ΜΑ ΠΟΥ άρχισαν να μουρμούριζον. 'Τι αυτές διά κούναται μαζί με μακροτά ανάμεσα στα λόγια της...

ΤΟ ΚΟΡΜΙ του, καθώς περπατάγε, μ' ένα βήμα τρεμουλιασκό, σαν βιαστικός...

ΤΡΙΤΟΝ — τάσσει ως εν τών κυριαζών μέσων προς επίτευξιν του γενικού σκοπού...

ΕΙΠΑ, ΔΙΑ να ένθουοισήθ ό σκοπός, είναι άπαραίτητον ή να είναι σαφές...

ΠΟΣΟΝ όλιγον άντιληπτός είναι ό σκοπός της εκπαίδευσής παρ' ήμιν...

— Κόστα, Ελα να ής τι ε φασμαστικόν πού είναι αυτό το διήγημα πού διαβάθη.

ΘΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ
ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΣΤΟΙ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
Δραχ. 50
ΒΙΒΛ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ

ΘΕΡΜΑΙΤΕΡ/3 ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΕ/
Πραγματική συνεχούς καύσεως
Μάρκας ΟΡΑΝΙΕΡ Γερμανικές
Ν. ΔΕΛΕΝΔΑΣ
13 Θεμιστοκλέους 13 (Ομόνοια)

ώτερο άνθρωπος του θεάτρου. Ο...

Η ιδέα αυτή (το ιδανικό αυτό!)...

Γιατί μετράει η προσηγορία...

Κι άλλοι ακριβώς φέρνουν...

Και τώρα μετράει η προσηγορία...

Η εργασία των σκηνοθετών δεν...

Η εργασία των σκηνοθετών δεν...

Η εργασία των σκηνοθετών δεν...

Η εργασία των σκηνοθετών δεν...

Η ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΠΕΝΤΙΚΙΟΥΡ - ΠΑΙΘΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Φροντίζετε πάντοτε διά της...

JEAN BERTHEROU Η ΝΕΡΑΪΔΟΠΑΡΜΕΝΗ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΕΙΝΟ το βράδυ χόρευαν κάτω...

ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑ Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

Ο θεός μου το...

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Α. ΠΑΥΛΙΔΗ

Εναγώνιοι

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

Μια μέρα όμως, δεν ξέρω τι...

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Ανοιξη

Ανοιξη, γύρω θνιέει στα δάση...

Ανοιξη στο φαγάκι μικρό...

Κι άρχοντας στο θαμνίσιο...

Της θνιέει το πόρισμα...

Στο διανοϊκό μέσο γιορτάει...

Ανοιξη γύρω, θνιέει στα δάση...

ΕΛΛΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΙΔΟΥ

ΔΗΜΟΣΘ. Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

...δεν ήταν καινού, επειδή η Τρισεύγενη...

...Και την κρίση του Κοινομένου...

(Συνέχεια από το προηγούμενο)
Κι' είναι τόσο πό...

...Κι' είναι η νύχτα θανατόβρυχη...

Κι' άκουα, ωμίε, να μάς άγγιζόν...

...Απάνου από τα χρόνια...

Κι' έρχονται τελευταία τα «Νεώ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ, ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ, ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

...Καίως πολλά λαλήματα...

Τ' άραχνοχουδία του μάς γγίζον...

ΜΕΛΕΤΗ ΣΠΗΛΙΟΣ ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Γ. Ν. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΥ

Κι' ως γόος, ωμίε, παραμιλάν στα...

...έργου, βλέπω πως πιστεύει στη...

...Κι' άκουα, ωμίε, να μάς άγγιζόν...

...Κι' άκουα, ωμίε, να μάς άγγιζόν...

...Παρόλληλα με την ποίηση δοκιμά...

...Κι' άκουα, ωμίε, να μάς άγγιζόν...

...Καίως πολλά λαλήματα...

...Κι' άκουα, ωμίε, να μάς άγγιζόν...

...Κι' άκουα, ωμίε, να μάς άγγιζόν...

MODELES PARIZION από ΤΣΑΝΤΕΣ ΓΑΝΤΙΑ ΖΩΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣΙΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΦΟΥΝΤΟΥΚΑΚΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ ΓΕΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ Η 2Α ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΑΜΠΡΑ ή έμπνευσις του κ. Μπετροπούλου η αρχί...

...καλλιτέχνη σε διάφορες μαθητικές...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Alexandre Emblicios, «Physiologies» études critiques.

...Καίως πολλά λαλήματα...

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

...Καίως πολλά λαλήματα...

ΘΕΟΔ. ΒΛΙΖΙΩΤΗ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΙΥΕΝ

Με την εναντία του ανεξάντητου στο...
Εθνικόν θέατρον του Ελλεί Ελνίνου...
Ιψεν, απόλασμα του όποιου εδω...

τόν Μπγιέρσον, τον έπειτα ποιητή...
και πολιτικό, με τον όποιον συνδέθη...

σπουδές του, το γυίο του Σικουρντ...
άρνηταρ σόμβουλο της έπικρατείας...

1. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΡΡΙΚΟΣ ΙΥΕΝ γεννήθηκε σ' α...
1828 και πέθανε σ' α...
1906. Έδω κ' έ...

Τό φαρμακευτικό έπαγγελμα δεν...
τόν άρεσε και γι' αυτό τον βλέπομε...

Αν και τό τελευ...
ταίο αυτό ήταν τό πρώτο θέατρο της...

Και πήγαινε...
"Ιταλία. Έτσι ο...
πραγματισμού ή...

Και πήγαινε...
"Ιταλία. Έτσι ο...
πραγματισμού ή...

Καίτοι πλουτισ...
σημαντικότερα...
από τον Έκκερμαν, έτσι πρέπει να...

Η γενέθλια του...
πλήρη Σην και τό...
Γκρίμστατ, όπου έζησε ως μοχη...

Ακριβώς στην...
αυτή γινώ...
τόν πόλεμο της Πρωσίας, με...

Αφού ο γυός του...
τελείωσε τό...
λόγο ο ποιητής να μείνει περισσότερο...

είνα Ιερή άποστολή, Κονένας δεν...
μπορεί να είναι ποιητής —έτσι νομί...

Σά κάθε έπειτα...
της γέννησης...
Γκαίτε μνημονεύ...

Είς τά προηγου...
μέταλλάκια...
από τό σπουδ...

Οι τελευταίος...
αλλήλες της κρι...
της περιοδικού...

Τό τεύχος αυτό...
θα είναι κάτι...
που θα μείνει...

Κάποτε ο Ιψεν...
και ο Παύλσον...
ουλήσαν λέει...

Είς τό τεύχος...
δημοσιεύεται...
και άλλην...

Είς τό τεύχος...
δημοσιεύεται...
και άλλην...

Είς τό τεύχος...
δημοσιεύεται...
και άλλην...

Είς τό τεύχος...
δημοσιεύεται...
και άλλην...

Είς τό τεύχος...
δημοσιεύεται...
και άλλην...

Είς τό τεύχος...
δημοσιεύεται...
και άλλην...

ΝΑ σελινοφώτι...
στο βράδυ του...
φωτός, ύγρο...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΤΑ 'ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,
-ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ-

ΕΞΟΔΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΒΕΡΑ ΙΒΑΝ ΜΠΟΥΝΙΝ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ...
από τό νέο...
φύλλο του...

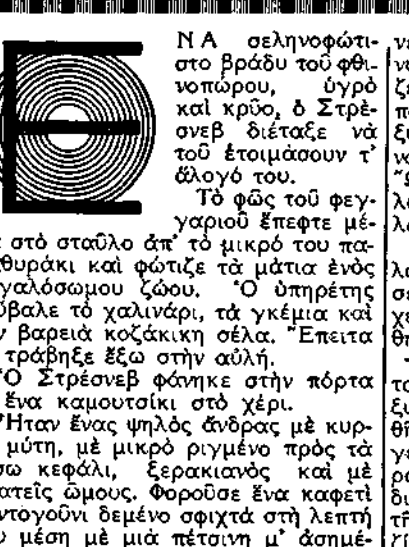
ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ...
από τό νέο...
φύλλο του...

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ...
από τό νέο...
φύλλο του...

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ...
από τό νέο...
φύλλο του...

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ...
από τό νέο...
φύλλο του...

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ...
από τό νέο...
φύλλο του...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

Μα σέ λίγο...
ακούστηκε...
να τρέξει...

KYP. B. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΚΑΙ
ΑΙ ΜΕΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΟΜΙ-
ΣΤΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ
Δραχ. 100
Βιβλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ

ΔΑΝΤΗ
Η ΘΕΙΑ ΚΟΜΩΔΙΑ
ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
'Α' τόν
Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ
Σελίδες 520
ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΗΜΑ
Δραχ. 625
ΒΙΒΛΙΟΠΛΑΣΙΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ
(Πλατεία Συντάγματος)

A. Σ. ΠΟΥΣΚΙΝ

Η ΝΤΑΜΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Σ. Ι. ΖΙΖΗΛΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

III

ΕΝ είχε προφθάσει η Έλισάβετ... Η Έλισάβετ... Η Έλισάβετ...

—Τί σου στάθηκε κοπέλλα μου; Ταμπλάς σου πσε... Η Έλισάβετ...

—Δωτόσο, το γράμμα εκείνο που είχε δεχτή... Η Έλισάβετ...

Κάθισε μπροστά στο γραφείο... Η Έλισάβετ...

—Την άλλη μέρα, βλέποντας τον Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Τρεις ημέρες ύστερα απ' αυτό, μία νεία μαζέλ... Η Έλισάβετ...

μου, είπε εκείνη: αυτό το γραμματάκι δεν είναι για μένα... Η Έλισάβετ...

—Μία που δεν είναι για σάς, γιατί το σχίσσατε... Η Έλισάβετ...

—Σε παρακαλώ πολύ, κορίτσι μου, είπε η Έλισάβετ... Η Έλισάβετ...

Μά ό Έρμαν δεν είχε στο νο του να υποχωρήσει... Η Έλισάβετ...

—Το γράμμα εκείνο που είχε δεχτή... Η Έλισάβετ...

—Κάθισε μπροστά στο γραφείο... Η Έλισάβετ...

—Την άλλη μέρα, βλέποντας τον Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Τρεις ημέρες ύστερα απ' αυτό, μία νεία μαζέλ... Η Έλισάβετ...

—Λάθος θα κάνατε, ακριβούλα... Η Έλισάβετ...

κάτω από το φανάρι, με τα μάτια καρφωμένα... Η Έλισάβετ...

—Ακριβώς στις έντεκα και μισή... Η Έλισάβετ...

—Μη φοβάσαστε, για τ' όνομα του Θεού... Η Έλισάβετ...

—Ερμαν νόμιζε πως ήταν κουφή... Η Έλισάβετ...

—Ενα χωρατό ήταν και τίποτ' άλλο... Η Έλισάβετ...

—Χωρατά δεν περνάνε εδώ! θυμώθηκε... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, εξακολουθήστε ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Για ποιδν φυλάτε τάχα το μυστικό σας;... Η Έλισάβετ...

—Από κοιδόν τα μάθετε όλα αυτά;... Η Έλισάβετ...

—Α, γρηά στρίγγλαι! είπε εκείνος... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, ξανάρχισε να λήη ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Ενα χωρατό ήταν και τίποτ' άλλο... Η Έλισάβετ...

—Χωρατά δεν περνάνε εδώ! θυμώθηκε... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, εξακολουθήστε ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Για ποιδν φυλάτε τάχα το μυστικό σας;... Η Έλισάβετ...

—Από κοιδόν τα μάθετε όλα αυτά;... Η Έλισάβετ...

—Εχω πονοκέφαλο... Και σάν τί έλεγε... Η Έλισάβετ...

—Α, γρηά στρίγγλαι! είπε εκείνος... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, ξανάρχισε να λήη ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Ενα χωρατό ήταν και τίποτ' άλλο... Η Έλισάβετ...

—Χωρατά δεν περνάνε εδώ! θυμώθηκε... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, εξακολουθήστε ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Για ποιδν φυλάτε τάχα το μυστικό σας;... Η Έλισάβετ...

—Από κοιδόν τα μάθετε όλα αυτά;... Η Έλισάβετ...

—Εχω πονοκέφαλο... Και σάν τί έλεγε... Η Έλισάβετ...

IV

—Η Έλισάβετ Ίβανόβνα καθόταν... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, ξανάρχισε να λήη ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Ενα χωρατό ήταν και τίποτ' άλλο... Η Έλισάβετ...

—Χωρατά δεν περνάνε εδώ! θυμώθηκε... Η Έλισάβετ...

—Μπορείτε, εξακολουθήστε ο Έρμαν... Η Έλισάβετ...

—Για ποιδν φυλάτε τάχα το μυστικό σας;... Η Έλισάβετ...

(Η συνέχεια στο προσεχές)